

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24	Utgitt 28 juni	1946
--------	----------------	------

	Innhold.	Side
Skr.	om jakttida for hare i Telemark fylke	272
»	om bevilningstvang for herberge- og beverternæringen i Leka ..	272
»	om fiskeregler for Tinn herred	272
»	om gjennomføring av husleieloven i Svelvik	273
»	om løyve til å nytta veronal til fengd av rovdyr i Høvåg og Bygland	273
»	om forandr. i bygningsvedtekten for Fana	273
»	om endr. i feieregulativ for Stavern	273
»	om bygningslovens og brannlovens anvendelse for et område av Hjelmelandsvågen	274
»	om bygningslovens og brannlovens anvendelse for et område av Melhus herred	274
»	om endr. i bygningsvedtekter for Kirkenes	274
Midlert. lov	om ugyldigheten av rettshandler m. v. som har sammenheng med okkupasjonen	275
Lov	om tipping i samband med idrettstevlinger	279
»	om endr. i lov om tømmermåling	281
»	om stallrom for hester under skogsarbeid	282
»	om adgang for kommunene til å ligne ut tilleggsskatt på større inntekter for budsjett-året 1946—47	283
Midlert. lov	om tillegg til lov om domstolene	284
Lov	om forlenget gyldighet av midlert. lov av 23 april 1937 om Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasser	284
»	om avbrot av frestar i avsperringstid	285
»	om brigde i lov um rettargangsmåten i militære straffesaker ..	287
»	om brigde i lov frå 27 desember 1945 um tilleggsslov til lov frå 6 mai 1921 um rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid ..	288
Millombels lov	um tillegg til lovene um rettargangsmåten i militære straffesaker	289
Res.	om endr. i regler for innførsel, tilvirking og merking av ost og mysost	291
»	om føresegner om avgift på omsetnaden av saukjøtt	291
»	om føresegner om avgift på omsetnaden av storfeslakt	292
»	om føresegner om utjæmningsavgift på konsummjølk	292
»	om fredning for fiske av laks- og sjøaure i Berbyelva og den helt norske del av Iddefjorden	293

12 juni.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

Med heimel i § 44 i jaktlova frå 20 mai 1899 og kongelig resolusjon frå 25 september 1931 vert fastsett at jakttida for hare i Telemark fylke skal vera frå og med 1 oktober til og med 31 desember med undantak fra herada Rauland, Vinje og Mo, der jakttida for hare skal vera frå og med 15 september til og med 31 desember.

Fyresegna gjeld til so lenge, men ikkje lenger enn til utgangen av året 1950.

Brot på fyresegna vert straffa.

14 juni.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet med dette i medhold av lov av 25 juni 1935 § 15 at den som i Leka herred, Nord-Trøndelag fylke, gjør seg næring av å drive herøerge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet eller annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mat eller drikke fra 1 september 1946 skal ha bevilling.

14 juni.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet 14 juni 1946 fastsatt disse fiskeregler for Tinn herred, Telemark fylke (unntatt Tinnsjø og Møsvatn):

1. Til enhver tid er det forbudt å bruke:

- a. Lyster eller annet redskap med spiss eller krok unntatt pilk, som ikke er beregnet på å slukes av fisken.
- b. Oter, line, teiner, melgard eller lignende redskaper.
- c. Fiskemåter som krever bruk av ildslys eller annet kunstig lys.
- d. Bundne redskaper i elv eller bekk eller i disses loner samt i en avstand av 50 meter fra innfalls- eller utfallsos.
- e. Bundne redskaper ellers med mindre maskevidde enn 42 mm, regnet fra knutes til knutes midtpunkt i våt stand, herfra unntatt håv som hjelperedskap.

2. I tiden fra og med 1 oktober til og med 31 oktober er alt fiske forbudt.

3. Hvis fanget aure er av mindre lengde enn 25 cm regnet fra snutespissen til enden av halefinnens midterste stråler, skal den straks med forsiktighet og så vidt mulig uskadd settes ut i vatnet.

4. For Tinnsjø og Møsvatn gjelder ikke disse regler.

5. Brudd på disse regler er straffbart.

6. Disse regler trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

15 juni.

Vedtekta lyder så:

Skriv frå Landbruksdepartementet.

15 juni.

Gifta må ikkje leggjast ut fyrr 1 november, og må vera samla inn innan 1 mai kvart år.

Løyvet gjeld til so lenge.

Brot på fyresegna vert straffa.

19 juni.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Fana herredsstyre, Hordaland fylke, i møte 13 mars 1946 om vedtekt til § 57 og nytt ledd i vedtekt til § 58 til nevnte lov for Fana bygningsdistrikt.

Vedtekten til § 57 lyder så:

På eiendom som tidligere er skyldsatt kan hjemmelsbrev tinglyses før målebrev er utferdiget, dersom det forevises attest fra vedkommende oppmålingsmyndighet om at målebrev er rekvirert, samt kvittering for at gebyr for oppmåling og tinglysingsgebyr for målebrevet er betalt.

Det nye ledd til vedtekt til § 58 lyder så:

Ingen skylddelingsforretning tillates avhjemlet før bygningsrådets samtykke til delingen er forevist herredsskriveren.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

20 juni.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette endring av feieregulativ for Stavern, slik at takstene nå blir følgende:

Skorstein eller loddpipe gjennom 1 etasje kr. 0,90

» » » » $11\frac{1}{2}$ » » 1,20

» » » » 2 » » 1,80

For anbringere betales kr. 0,50.

20 juni. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 65 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 bestemmer departementet at nevnte lover skal gjøres gjeldende for et område av Hjelmelandsvågen, Hjelmeland herred, Rogaland fylke, innenfor disse grensene:

Fra sjøen ved Flåtabekken langs denne opp til, og langs den gamle gårdsveg fra Flåtene til Sæbøs innmark ved Stølshaugen. Derfra langs fjellfoten rundt Sæbøs innmark til Krofjellet. Herfra tvers over Steinslandsvatnet til Liarneset og videre langs prestegårdsskiftet over Jelmén til Åsmund Tuntlands smie. Herfra i rett linje til skiftet mellom Røgelstad og Sande buhager og derfra til øverste Skorvehaug og videre langs kraftledningen til Puntåna og langs denne til sjøen.

20 juni. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 65 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 — gjøres lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og brannloven av 15 august 1908 gjeldende for et område av Melhus herred i Sør-Trøndelag fylke, i samsvar med Melhus herredsstyres vedtak i møte 16 april 1946 innen følgende grenser:

På østsiden av Gaula:

Mot nord: Planovergangen mellom Meegga og Melhus stasjon og hele området på øst- og vestsiden av jernbanelinja til grense i sør: Det militære områdets sørlige grenselinje på begge Melhusgårdene og dennes forlengelse i vestlig retning til Rena sør for Wedderhus. På vestsiden av Gaula:

Områdene mellom Folkets Hus og Gimsøy, Bøndernes hus, hele eiendommen Elverhøy og plåtået på østsiden av Bagøyvegen som tilhører A. Gafseth.

20 juni. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Sør-Varanger herredsstyre, Finnmark fylke, i møte 19 mars 1946 med en endring om følgende vedtekter til bygningsloven for Kirkenes til § 104, 2:

I små eneboliger må gjennomsnittshøyden i rom med skråtak være minst 2,20 m. Høyden under skråtaket må ikke noen steder være under 1,50 m. Sengenisser er dog tillatt.

Til § 114 sålydende:

20 juni.

Enkelte beboelsesrom på loft over 2 etasje i trehus tillates under forutsetning av at bygningslovens bestemmelser i § 104 og § 114 følges. Dog skal huset ha et minimumsareal av 70 m².

Midlertidig lov om ugyldigheten av rettshandler m. v. som har sammenheng med okkupasjonen. 21 juni
Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 5 juni 1946 sålydende:

§ 1. Formuesrettshandler mellom nordmenn innbyrdes og mellom nordmenn og utlendinger som etter 9 april 1940 er foretatt i det okkuperte Norge eller i land som hører under fienden eller hans forbundne eller er okkupert eller kontrollert av dem, kan kjennes helt eller delvis ugyldige, pålegges omgjort eller endret ved søksmål i henhold til denne lov. Vilkår for at rettshandelen kan kjennes ugyldig m. v. er at søkeren beviser eller gjør overveiende sannsynlig at rettshandelen er forårsaket eller påvirket av

- a) ulovlig tvang av fienden eller hans forbundne eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham, eller
- b) grunnet frykt for overgrep av fienden eller hans forbundne eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham, eller
- c) den ekstraordinære tilstand som er skapt gjennom okkupasjonen av Norge, og at det etter omstendigheten ville være åpenbart urimelig om rettshandelen ble opprettholdt uforandret.

Avgjørelsen treffes under hensyn til begge parters forhold og interesser.

Søksmål etter denne paragraf kan ikke reises av stat eller kommune.

Bestemmelsene i denne lov skal ikke være til hinder for at rettshandler som omhandlet i første ledd, i tilfelle blir søkt anfektet i medhold av de ellers gjeldende regler om ugyldige viljeserklæringer.

§ 2. Krav etter § 1 kan bare framsettes av den som har avgitt rettshandelen eller i tilfelle hans rettsetterfølgere.

Kravet tapes hvis det ikke blir gjort gjeldende ved søksmål innen en måned etter at det ble anledning til det og senest 8 mai 1946. Månedensfristen regnes dog ikke i noe tilfelle fra et tidligere tidspunkt enn 8 november 1945. Likeledes tapes kravet hvis rette vedkommende

21 juni. etter 8 november 1945 ikke på forespørsel fra den annen part uten Nr. 1. ugrunnet opphold sier fra at han vil gjøre det gjeldende.

Mot oversittelse av de frister som er nevnt i denne paragraf gis ikke oppreisning.

§ 3. Søksmål etter § 1 behandles etter reglene for tvistemål.

§ 4. Når vilkårene etter § 1 er til stede, skal retten kjenne retts-handelen ugyldig såfremt den finner at mottakeren før han innrettet seg etter rettshandelen hadde slikt kjennskap til de forhold som er grunnlag for kravet, at han ikke burde ha bygget på rettshandelen. Ellers kan den pålegge rettshandelen omgjort eller endret.

§ 5. Blir en rettshandel kjent ugyldig etter at den helt eller delvis er oppfylt, fastsetter retten etter alminnelige rettsgrunnsetninger hva det fra enhver av partene skal ytes.

§ 6. Blir en rettshandel pålagt omgjort etter at den helt eller delvis er oppfylt, fastsettes det ved rettens skjønn hva hver av partene skal yte. Hvor ikke særlige forhold gjør seg gjeldende, skal retten iaktta følgende:

1. Den som har avgitt rettshandelen, skal få tilbake det han har ytet for så vidt det er i behold på mottakerens hånd.

2. Har mottakeren overdratt tingen mot vederlag eller er den tilintetgjort eller forringet under omstendigheter som betinger et erstatningskrav mot tredjemann, kan retten bestemme at rettshandels-giveren skal tre inn i kravet mot erververen eller vedkommende tredjemann. Har rettshandelsmottakeren helt eller delvis mottatt vederlaget eller erstatningen fra tredjemann, kan retten bestemme at verdien skal overlates til den som krever tilbakeføring, for så vidt den er i behold på mottakerens hånd. Det samme gjelder hvis retts-handelen omfatter en fordring på tredjemann som er blitt oppfylt til mottakeren, eller hvis mottakeren har nytt godt av tingens verdi gjennom pantsettelse eller annen frivillig eller tvungen rettsstiftelse. Mottakeren kan kreve at det beløp han skal betale, blir deponert i retten til sikkerhet for det ansvar han kan komme i hvis tingen eller rettigheten av rettshandelsgiveren blir søkt tilbake fra tredjemann eller dennes rett blir kjent uforbindende for rettshandelsgiveren (jfr. § 9). Beløpet utbetales til rettshandelsgiveren når det ved endelig dom godtgjøres at tingen ikke kan søkes tilbake fra tredjemann eller at dennes rett skal opprettholdes — eller når rettshandelsgiveren gir erklæring om at han ikke vil gjøre noe krav gjeldende mot tredje-mann.

3. Hvis mottakeren av andre grunner enn nevnt i punkt 2 er ute av stand til å tilbakeføre ytelsen i uforringet stand, er han uten ansvar utover det som følger av punkt 1 med mindre alminnelige rettsregler fører til videregående ansvar.

4. Den som har avgitt rettshandelen skal på sin side gi fra seg det vederlag han har mottatt. Kan vederlaget ikke tilbakeføres, trer dets verdi i penger på rettshandelstiden i stedet. Retten kan i den utstrekning den finner det rimelig gjøre omgjøringen betinget av at søkeren betaler motparten godtgjørelse for utbedringer, påkostninger eller andre utgifter på tingen. Hvis mottakeren godtgjør at han på annen måte påføres utgifter ved at han har stolt på rettshandelen, avgjør retten under hensyn til begge parter forhold i hvilken utstrekning han skal kunne kreve dette erstattet.

5. Retten kan pålegge en part å betale et rimelig vederlag for den nytte han har kunnet gjøre seg av den annen parts ytelse.

6. Er tingen blitt beheftet på mottakerens hånd, skal det som søkeren skal utrede etter punkt 4 og 5 deponeres i retten i den utstrekning det er nødvendig for å sikre heftelsene. Søkeren kan kreve det deponerte utlevert til seg hvis det ved endelig dom godtgjøres at heftelsene blir opprettholdt overfor ham eller han gir erklæring om at han ikke vil angripe heftelsene.

7. Søkeren kan ikke kreve omgjøringen gjennomført med mindre han samtidig yter det han er pliktig til etter rettens avgjørelse. Plikter han å yte annet enn penger, kan retten i særlige tilfelle godta at han i stedet stiller sikkerhet.

§ 7. Blir en rettshandel pålagt endret etter at den helt eller delvis er oppfylt, får reglene i § 6 tilsvarende anvendelse så langt de passer.

§ 8. Selv om en rettshandel som blir pålagt omgjort eller endret, ikke er oppfylt fra noen av sidene, kan retten når den finner det rimelig tilkjenne rettshandelsmottakeren godtgjørelse av søkeren for utgifter eller tap som påføres ham ved at han har stolt på rettshandelen.

§ 9. Hvis vilkårene etter § 1 er til stede overfor den opprinnelige rettshandelsmottaker, kan krav på tilbakeføring av ytelsen gjøres gjeldende også mot tredjemann som sitter med tingen, såfremt retten finner det rimelig at kravet gjennomføres også overfor besitteren. Under samme vilkår kan panterett eller annen særlig rett i tingen som utledes fra den opprinnelige rettshandelsmottaker eller dennes rettsetterfølgere, kjennes uforbindende for søkeren. Søksmål etter denne paragraf må være reist innen de frister som er nevnt i § 2.

Har tingen ved rettshandel vært gjenstand for rettighetserverv av noen som på ervervstiden var uten kjennskap til de omstendigheter som etter § 1 litra a—c er grunnlaget for tilbakesøkningskravet, kan kravet dog ikke gjøres gjeldende mot ham eller noen som utleder sin rett fra ham, hvis det gjelder:

- 21 juni. a) ihendehaverpapirer,
Nr. 1. b) omsetningsgjeldsbrev, ordrepapirer og aksjer når overdrageren var legitimert til å råde over dokumentene,
c) fast eiendom når ervervet er tinglyst og overdrageren hadde grunnbokshjemmel og
d) registreringspliktige skip når ervervet er registrert og overdrageren i skipsregisteret var anført som eier.

§ 10. Blir tingen med hjemmel i § 9 første punktum søkt tilbake fra noen annen enn den opprinnelige rettshandelsmottaker, fastsettes det ved rettens skjønn hva hver av partene skal yte. Hvis ikke særlige forhold gjør seg gjeldende, skal reglene i § 6 gis tilsvarende anvendelse så langt de passer. Er det foretatt deponering i henhold til § 6 punkt 2 fjerde punktum, kan den som må gi fra seg tingen, kreve det deponerte beløp utbetalt til seg i den utstrekning han godtgjør å ha et regresskrav mot den opprinnelige rettshandelsmottaker.

Blir en panterett eller annen særlig rett i tingen kjent uforbindende etter § 9 annet punktum, får rettighetshaveren tilsvarende sikkerhet i det som søkeren blir pålagt å yte til den som sitter med tingen, jfr. § 6, punkt 6. Er det foretatt deponering i henhold til § 6 punkt 2 fjerde punktum, får regelen i nærværende paragrafs første ledds annet punktum tilsvarende anvendelse.

§ 11. Er en fordring blitt overdratt ved rettshandel som går inn under § 1 og skyldneren ved eller etter forfall har oppfylt overfor erververen eller noen som utleder sin rett fra ham, er han fri for sin forpliktelse, dersom det ikke med rimelighet kunne forlanges at han skulle motsette seg oppfyllelseskravet.

§ 12. Avhendelse eller beheftelse av fast gods, løsøre og fordringer tilhørende staten, norske kommuner eller offentlige innretninger som etter 9 april 1940 er foretatt av okkupasjonsmakten eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham, er ugyldig og medfører ingen rettsvirkning med mindre annet følger av særskilte regler utferdiget av Kongen eller den han bemyndiger. Nærmere regler om rettergangsmåten i saker om tilbakesøking, om godtroende besitteres regress, om hel eller delvis godtgjørelse for utbedringer og påkostninger samt om unntak fra bestemmelsene i denne paragraf når særlige grunner gjør det rimelig, kan gis av Kongen eller den han bemyndiger. Hvilke innretninger er å anse som offentlige i forhold til reglene i denne paragraf, fastsettes i tvilstilfelle av Kongen eller den han bemyndiger.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 18 desember 1942 21 juni.
om ugyldigheten av rettshandler m. v. som har sammenheng med Nr. 1.
okkupasjonen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Lov om tipping i samband med idrettstev- 21 juni.
linger. Nr 2

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 5 juni 1946 så-
lydende:

§ 1. Uten heimel i lov er det forbudt å formidle tipping i sam-
band med idrettstevlinger, veddeløp eller andre tevlinger. Det er like
ens forbudt å selge eller falby kuponger og liknende i slike tiltak.

Reglene i lov av 12 mai 1939 om lotterier m. v. § 8, andre og
tredje leden, gjelder tilsvarende.

§ 2. Kongen kan gi tillatelse til at det blir skipa et aksje-
selskap med det føremålet å formidle tipping i samband med idretts-
tevlinger. Tillatelsen kan gis for inntil 5 år om gangen.

Lov om aksjeselskaper m. v. av 19 juli 1910 gjelder ikke dette
selskapet.

Kongen gir regler om framgangsmåten ved skiping av selskapet
og godkjenner vedtektene.

§ 3. Aksjekapitalen i selskap som blir skipa etter § 2 skal være
kr. 150 000 delt på aksjer på kr. 500, som skal lyde på navn og
være fullt innbetalt. Aksjekapitalen kan settes opp eller ned etter
vedtak av Kongen og i samsvar med regler som Kongen gir.

Aksjene kan ikke overføres uten samtykke av selskapet.

Staten og dernest idrettsorganisasjoner som departementet god-
kjenner, har fortrinsrett ved tegning og ved overføring av aksjer.

Staten har rett til å løyse inn aksjene mot at aksjeeierne får
betalt tilbake aksjeinnskottet med utbytte til innløysingsdagen. Inn-
løysing kan ikke finne sted før 3 måneder etter at kunngjøring om
den for annen gang har vært rykket inn i Norsk lysingsblad.

§ 4. Selskapet blir ledet av et styre oppnevnt av Kongen.

Kongen fastsetter tallet på styremedlemmer, deres vederlag og
andre tilsettingvilkår, og gir instruks for styret.

21 juni. 1946 Kongen tilsetter en administrerende direktør og fastsetter hans Nr. 2. lønn og andre tilsetningsvilkår. Direktøren deltar i styremøtene uten stemmerett.

Aksjeeierne har ingen innflytelse på selskapets ledelse og virksomhet.

§ 5. Av overskottet i selskapet skal det etter fradrag av utgifter til drift, administrasjon, avskrivninger og liknende hvert år avsettes 10 % til et reservefond til dette har nådd minst kr. 100 000. Fondet blir forvaltet slik departementet fastsetter.

Etter at avsetting til reservefondet er gjort, skal det hvert år deles ut 2,5 % av aksjekapitalen i utbytte til aksjeeierne. Dersom overskottet noe år ikke er stort nok til at slik utbytte kan bli betalt, skal staten skyte til det som mangler.

Restoverskottet skal gå til idrettsfremål og vitskapelige fremål etter nærmere avgjørd av Kongen, men etter slik innbyrdes fordeling:

Årlige overskott på opp til 1 mill. kroner går heilt ut til idrettsfremål. Til slike fremål går videre 80 % av beløp mellom 1 mill. og 2 mill. kroner, 60 % av beløp mellom 2 og 3 mill. kroner, 40 % av beløp mellom 3 og 4 mill. kroner og 20 % av overskytende beløp. Det øvrige går til vitskapelige fremål.

§ 6. Riksrevisjonen reviderer selskapets rekneskap.

Rekneskap og melding om virksomheten skal hvert år sendes til departementet.

§ 7. Kongen kan vedta at selskapet skal løyses opp og gir da regler om framgangsmåten. Blir selskapet løyst opp har aksjeeierne rett til å få aksjeinntskottet tilbake med utbytte til oppløysingsdagen. Er selskapets formue ikke tilstrekkelig til dekning av dette, skal staten skyte til det som mangler.

Formuen kan brukes til idrettsfremål og vitskapelige fremål i samsvar med reglene i § 5, de to siste ledene.

§ 8. Selskapet er fritatt for å betale stats- og kommuneskatt.

Aksjene i selskapet og aksjeutbytte blir skattlagt på aksjeeiernes hånd til stat og kommune.

Vinstene blir ikke skattlagt som inntekt. Dersom en skattepliktig oppgir at han har vunnet 1 000 kroner eller mer, kan likningsnemnda kreve at han legger fram vitnemål fra selskapet om at han har fått utbetalt slik vinst.

§ 9. Selskapets virksomhet foregår etter regler som departementet fastsetter.

Salg av tippekuponger kan bare skje fra selskapets kontor eller fra forhandlere som selskapet har i Norge. Salget skal foregå fra

faste utsalgssteder som selskapet har godkjent. Styret kan når som helst ta fra en forhandler retten til å selge tippekuponger. 21 juni. Nr. 2.

Av heile innsatsbeløpet skal 50 % gå til vinster. Departementet kan sette ned denne delen, men ikke til mindre enn 30 %.

Departementet kan bestemme at vinster under et visst minstebeløp ikke skal utbetales. Like ens kan det bestemme at når vinst som overstiger et visst beløp faller på en enkelt vinner, skal det overskytende ikke betales ut til ham.

Retten til å kreve en vinst utbetalt faller bort dersom kravet ikke er meldt seinest 6 måneder etter at resultatet er kunngjort.

§ 10. Det er forbudt for personer under 18 år å delta i tipping i samband med idrettstevlinger.

§ 11. Brott på føresegnene i denne loven eller medvirking til dette blir straffet med bøter inntil 50 000 kroner eller fengsel inntil 3 måneder, eller begge disse straffene.

På samme måten blir den straffet som bryter føresegner som er gitt med heimel i loven eller som medvirker til dette.

Også uaktsomme brott er straffbare.

Avhending av tippekuponger i strid med § 9, andre leden, til personer over 18 år er bare straffbar når hensikten har vært å tjene på det. Forsøk på ulovlig avhending er straffbar.

§ 12. Denne lov trer i kraft straks. § 11 i lov om lotterier m. v. av 12 mai 1939 blir samtidig opphevet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Lov om endring av lov om tømmermåling av 21 juni. 22 juni 1928. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 5 juni 1946 sålydende:

I.

I lov om tømmermåling av 22 juni 1928 skal § 5 lyde slik:

Denne lovs bestemmelser kommer ikke til anvendelse på tømmer som leveres bruksberettigede fra almenning eller som etter forholdene selges umålt såsom krabas, bunn- og spiltømmer m. v.

- 21 juni. Departementet kan treffe bestemmelse om hvorvidt og i tilfelle
 Nr. 3. i hvilken utstrekning spesialtømmer, tømmer som kjøpes på rot, tømmer fra egen skog til foredling ved egen bedrift til salg samt tømmer som innkjøpes til mindre lokale sagbruk og liknende treforedlingsanlegg, skal være underlagt loven.

Kongen kan treffe bestemmelse om kubikktabeller, prisforholdstall eller prisforholdstabeller, om tømmerets inndeling i klasser samt fastsette nærmere regler og instruks for tømmermåling og kontroll av tømmermåling — alt etter at vedkommende tømmermålingsforening eller andre interesserte er gitt anledning til å uttale seg.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Samtidig bortfaller bestemmelser av 5 september 1941 om endring i lov om tømmermåling.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

- 21 juni. Lov om stallrom for hester under skogsarbeid.
 Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 5 juni 1946 sålydende:

§ 1. Kongen kan treffe bestemmelser om istandbringelse og innredning av stallrom for hester under skogsarbeid.

§ 2. Overtredelse av bestemmelser gitt med hjemmel i denne lov straffes med bøter.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves lov om husvær for folk og hester under skogsarbeid og fløtning av 30 juli 1915. Samtidig bortfaller bestemmelser om stallrom for hester under skogsarbeid av 12 mars 1942 og forskrifter utferdiget i medhold av disse bestemmelser.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Lov om adgang for kommunene til å ligne ut 21 juni.
 tilleggsskatt på større inntekter for budsjett- Nr. 5.
 året 1946—47.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 5 juni 1946 sålydende:

§ 1. For det kommunale budsjettår 1946—47 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pst., være berettiget til å ligne ut en tilleggsskatt på inntekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig at skatten i et av sognene utskrives med minst 10 pst.

Tilleggsskatt pålegges ikke rederiselskaper. Det samme gjelder slike boligselskaper som omhandlet i skattelov for landet § 51, skattelov for byen § 41, begges femte ledd, når minst 85 pst. av selskapets leieinntekter kommer fra aksjonærer (andelshavere) som har bolig-
 teiligheter i eiendommen.

For selskaper som driver fangstvirksomhet på havet eller bergningsvirksomhet beregnes tilleggsskatten av den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt etter fradrag av den skattefrie del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et prosentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer etter nedenstående tabell.

Når den skattbare inntekt er

over kr.	12 000, men ikke over kr.	20 000	tillegg 1	pst.
» »	20 000, —»—	» 30 000	» 1½	»
» »	30 000, —»—	» 40 000	» 2	»
» »	40 000, —»—	» 60 000	» 2½	»
» »	60 000, —»—	» 80 000	» 3	»
» »	80 000, —»—	» 100 000	» 3½	»
» »	100 000, —»—	» 125 000	» 4	»
» »	125 000, —»—	» 150 000	» 4½	»
» »	150 000, tillegg 5 pst.			

Den økte skatt, som er en følge av, at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over noen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det skattbare inntektsbeløp, som ligger over grensen.

- 21 juni. Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøyes til det
 Nr. 5. dobbelte, det 3-dobbelte, 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.
 § 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange.

Leif Østern

- 21 juni. **Midlertidig lov om tillegg til lov om domstolene**
 Nr. 6 av 13 august 1915.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 juni 1946 sålydende:

§ 1. Vedkommende departement kan uten hensyn til bestemmelsen i domstolslovens § 219, annet ledd, gi en sakfører tillatelse til å opptre ved lagmannsrettene dersom han i minst to år etter embets-eksamen har vært i slik juridisk virksomhet som departementet finner har gitt ham tilstrekkelig praktisk erfaring.

Dersom en sakfører i minst tre år etter embetseksamen har vært i virksomhet som nevnt i første ledd, kan departementet uten hensyn til bestemmelsen i domstolslovens § 220, første ledd, punkt 2, gi ham tillatelse til å være sakfører ved Høyesterett.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1948.

Provisorisk anordning av 31 august 1945 om midlertidig tillegg til lov om domstolene av 13 august 1915 faller bort når denne lov trer i kraft.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

- 21 juni. **Lov om forlenget gyldighet av midlertidig lov**
 Nr. 7. av 23 april 1937 om Statens pensjonskasse og Statsbanenes pensjonskasser.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 juni 1946 sålydende:

Midlertidig lov av 23 april 1937 om Statens pensjonskasse og 21 juni. Statsbanenes pensjonskasser skal gjelde til 1 juli 1949. Nr. 7.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange.

Leif Østern

Lov um avbrot av frestar i avsperringstidi.

21 juni,

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Nr. 8.

at Oss er førelagt vedtak frå Stortinget av 20 juni 1946, som lyder so:

I.

§ 1. Vart nokon hindra av krigen frå å gjera gjeldande krav som må vera påtala eller framsett innan ein lovsett frest, stend retten hans ved lag endå um fresten er ute, soframt han fyre 1 november 1946 tek den åtgjerd som trengst etter lov til å stogga fresten.

§ 2. Fyresegnene i § 1 gjeld på tilsvarande måte krav som gjeng inn under eit preklusivt proklama i bu eller aksjeselskap meddi melding, gjevi fyre 1 november 1946, til vedkomande skifterett i det eine, til firmaregistret i det andre høvet, stengjer for preklusjon. Meldingsmottakaren skal fyrst råd er segja frå um meldingi til alle som kann verta gjort andsvarlege for kravet.

Vert eit bu lagt under konkursskifte etter kravsmål innkome til skifteretten fyre 1 november 1946 frå ein som ikkje har kunna søkja inn kravet sitt av di krigen var til hinder, skal tidi frå og med fyrste avsperringdagen til konkursopningsstundi ikkje teljast med når frestane som er nemnde i §§ 42—47 i konkurslovi frå 6 juni 1863, vert utrekna. Fyresegnene ovanfor gjeld tilsvarande når ein kommune vert sett under umframt tilsyn i samsvar med kapitel 9 i kommunestyrelovene soframt tilsegjingi um betalingsuppmoding er gjevi fyre 1 november 1946.

§ 3. Vart nokon hindra av krigen frå å fremja ei odelssak som han hadde gjenge igang med eller å setja i verk løysing i samsvar med reglane i kapitel 3 i skynslovi frå 1 juni 1917, stend odelsretten hans ved lag soframt han krev ny undertakst fyre 1 november 1946.

§ 4. Gjorde tilhøve som krigen eller okkupasjonen av Noreg skapte, at den offentlege påtalemakti eller ein privatmann med påtalerett ikkje reiste straffesak eller ikkje kravde tiltale, skal det vera

21 juni. høve til å gjera det endå um lovfresten er ute soframnt det vert gjort Nr. 8. fyre 1 november 1946. Tilsvarande gjeld um høvet til å setja i verk ein straffedom eller vedtak um å setja den dømde i tvangsarbeid.

II.

§ 5. Vart nokon hindra av krigen frå å gjera ein rettshandel av det slaget som, etter lov eller avtale, må vera gjort innan ein viss tidsfrest for å avvende rettstap eller for å få eller halde uppe subjektive rettar eller andre fyremuner, kann han fyre 1 november 1946 søkja uppreisnad hjå retten etter reglane i §§ 6—12.

§ 6. Kravsmål um uppreisnad vert frambore i søksmålsskrift eller munnleg for herads- eller bydomaren i ein rettskrins der rettshandelsmottakeren har heimting eller kann verta saksøkt um rettshandelen. Er det inkje slikt verneting her i riket eller er det ingen som kann verta rekna for motpart, kann kravet berast fram for herads- eller bydomaren på den staden rettshandelsemnet er eller søkjaren har heimting.

§ 7. Kravsmålet um uppreisnad må vera gjort seinast ein månad etter det vart høve til det, likevel ikkje seinare enn 1 november 1946. Månadsfresten vert ikkje i noko høve rekna frå tidlegare tidspunkt enn 8 november 1945.

Vert desse frestane yverdrygde, gjeld ingen uppreisnad.

§ 8. Kravsmålet skal nemna dei umstendi det byggjer på og provi som kann gjera dei trulege.

Ikkje seinare enn samstundes med at kravsmålet vert frambore, må søkjaren gjera den forsømde rettshandelen, so sannt det er råd og let seg gjera uten urimeleg ulempe.

§ 9. For sakfyrehavingi gjeld reglane i fyrste og andre bolken av tvistemålslovi på tilsvarande måte so langt dei høver og inkje anna er fastsett, likevel so at um prov og provføring gjeld same reglane som ved hovudfyrehaving i tvistemål.

Retten avgjer uppreisnadskravet i orskurd.

Kjem motparten med motsegn mot at uppreisnadskravsmålet vert godteke, kann domaren fastsetja at saki skal vera fyre i søksmåls former soframnt opplysningane som trengst er soleis at det er det mest tenlege. Fyrr domaren gjer vedtak, skal han gjeva partane høve til å segja si meining. Domaren set frest for søkjaren til å reisa søksmål. Forlikstinging i forliksrådet skal ikkje haldast, og hovudfyrehaving kann tidsetjast utan sakfyrebuing. Elles gjeld dei vanlege reglane um søksmål for herads- og byretten, um inkje anna fylgjer av denne lovi. Mot vedtak som domaren gjer etter denne lekken, gjeld ikkje kjøremål eller anke.

Nektar domaren uppreisnad, skal søkjaren til vanleg dømast til

å svara motparten naudsynleg sakskostnad. Vert kravsmålet god- 21 juni.
teke, kann søkjaren i serlege høve dømast til å svara motparten Nr. 8.
sakskostnaden, alt eller noko. Motparten kann ikkje dømast til å
svara sakskostnaden til søkjaren utan kravsmålet vert godteke og
serlege umstende er for at søkjaren får sakskostnaden, alt eller noko.
Serreglane i denne lekken gjeld berre fyrehavingi i fyrste instansen.

§ 10. Avgjerdi skal byggja på kva som batar og høver bae
partar best. Ved avgjerdi bør retten leggja vekt på um søkjarbaten
er mykje større enn skaden eller ulempa det kann valda motparten
eller tridjemann um oppreisnad vert gjeve. Oppreisnaden kann gjevast
på det vilkåret at rettshandelen ikkje skal ha full verknad for mot-
parten eller at søkjaren held motparten skadelaus, heilt ut eller i
noken mun, for fylgjone av at oppreisnad vert gjeve.

Gjev retten oppreisnad, skal han i avgjerdi setja frest for å gjera
rettshandelen, um denne ikkje alt er gjort, jfr. § 8, andre lekken.

§ 11. Avgjerd som gjev eller nektar oppreisnad, er emne for
anke etter reglane i tvistemålslovi.

Ankefresten er 2 vikur. Dette gjeld um avgjerdi er teki i dom og.

§ 12. For at herads- eller byretten har fyre eit kravsmål um
oppreisnad etter denne lovi, skal søkjaren svara kr. 15.

Vert saki fyrehavt i søksmåls former, gjeld reglane i fyrste
kapitel av sportel-lovi.

III.

§ 13. Denne lovi tek til å gjelda 1 juli 1946. Millombils rettar-
bot frå 9 oktober 1942 um frestavgjerd i avsperringstidi og tilleggs-
rettarboti frå 26 oktober 1945 held upp å gjelda frå den tid. Likeins
millombils lov frå 8 mai 1946 um å lengja fresten etter millombils
rettarbot frå 9 oktober 1942 um avbrot av frestar i avsperringstidi.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 21 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Lov um brigde i lov rettargangsmåten i mili- 21 juni.
tære straffesaker frå 29 mars 1900. Nr. 9.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er førelagt vedtak frå Stortinget av 20 juni 1946, som
lyder so:

21 juni.

Nr. 9.

I. I lov um rettargangsmåten i militære straffesaker frå 29 mars 1900 skal § 200, andre leden lyde slik:

Bestemmelsene i den borgerlige straffeprosesslovs § 387, annet til fjerde ledd, gjelder tilsvarende.

II.

Denne lovi tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssignet.

Gjeve på Oslo slott 21 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

21 juni.

Nr. 10.

Lov um brigde i lov frå 27 desember 1945 um tilleggslov til lov frå 6 mai 1921 um rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er førelagt vedtak frå Stortinget av 20 juni 1946, som lyder so:

I.

Til § 1, 1 leden, i lov frå 27 desember 1945 om tilleggslov til lov frå 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid vert gjort dette tillegget:

Fyresegnene for krigstid i § 19, 2 leden, og § 55, 2 leden, i lova frå 29 mars 1900 skal gjelda, men elles fyresegnene for fredstid.

II.

Denna lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssignet.

Gjeve på Oslo slott 21 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Millombils lov um tillegg til lovene um rettar- 21 juni.
gangsmåten i militære straffesaker. **Nr. 11.**

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er førelagt vedtak frå Stortinget av 20 juni 1946, som lyder so:

§ 1. Når ei straffesak høyrer under krigsrett etter gjeldande fyresegner um rettargangsmåten i militære straffesaker, skal lagmannsretten døma i fyrste instansen, soframt saki gjeld eit brotsverk som kann føra med seg større straff enn fengsel i 8 år, eller freistnad på eit slikt brotsverk. Fyresegni i § 19 andre punktum i den borgarlege straffesøksmålslovi gjeld på tilsvarande måte.

Andre slike saker og dei sakene som er nemnde i § 8 i den militære straffesøksmålslovi, kann påtalemakti ha inn for lagmannsretten i fyrste instansen, når ho meiner at serlege grunnar gjer det tenlegt eller når den skuldgejevne bed um det.

Det som er fastsett i denne paragrafen, gjer ikkje brigde i gjeldande fyresegner som gjev høve til å påtala militære brotverk og missferder etter dei borgarlege straffesøksmålslovene, soleis heller ikkje serreglane um rettargangen i landssviksaker.

§ 2. Ny fyrehaving etter kapitel 25 i den militære straffesøksmålslovi høyrer under langmannsrett, ikkje under Høgsteretten.

Fyresegni i den militære straffesøksmålslovi § 209, andre leden, gjeld på tilsvarande måte.

§ 3. Når det er hovedfyrehaving i saker etter denne lovi skal lagmannsretten vera samansett av tri domarar og fire militære domsmenn.

I sak som er innhavd for lagmannsretten etter § 1, skal, um råd er, krigsdomaren i vedkomande militære jurisdiksjon, etter tilkalling frå lagmannen gjera teneste i lagmannsretten istadenfor ein av lagdomarane.

§ 4. Til den einskilde saki tek domstolen ut domsmenn etter reglane i kapitel 5 i den militære straffesøksmålslovi, likevel so at formannen i lagmannsretten kjem istaden for krigsdomaren og at eit borgarleg rettsvitne skal gjera teneste.

§ 5. Domsmennene i lagmannsretten skal vera or desse klassone:

1. I sak mot general eller admiral: ein eller fleire generalar eller admiralar og dei hine stabsoffiserar, helst oberstar eller kommandørar.
2. I sak mot stabsoffiser: ein general eller admiral og tri stabsoffiserar eller fire stabsoffiserar.
3. I sak mot kaptein: tvo stabsoffiserar og tvo kapteinar.

- 21 juni. 4. I sak mot løytnant: ein stabsoffiser, ein kaptein og tvo løytnantar.
 Nr. 11. 5. I sak mot fenrik: ein stabsoffiser og tri offiserar med lægre grad, av dei tvo fenrikkar.
 6. I sak mot underoffiser: ein stabsoffiser, ein offiser med lægre grad og tvo underoffiserar.
 7. I sak mot vanleg soldat eller person som ikkje er militær: ein stabsoffiser, ein offiser med lægre grad eller ein underoffiser og tvo vanlege soldatar.

Fyresegnene i § 23, siste leden, og §§ 24—26 i den militære straffesøksmålslovi gjeld på tilsvarende måte.

§ 6. I sak som venteleg tek lang tid, kann retten vedtaka at fire domarar og fem domsmenn skal vera tilstades i rettsmøtet. Den femte domsmannen skal i det fall takast or den lægste klassen som er fastsett for saki. Når det skal segjast dom, gjeng ein av domarne frå, likvel ikkje formannen eller krigsdomaren, og likeins ein domsmann or den lægste klassen, baa etter loddkasting.

§ 7. Saki skal innhavast for lagmannsretten i det lagdømet som vedkomande jurisdiksjon soknar til, jfr. § 97 i den militære straffesøksmålslovi. Soknar ikkje heile jurisdiksjonen til eit og same lagdømet avgjer jurisdiksjonssjefen kva lagmannsrett saki skal innhavast for. Fyresegnene i § 136, tredje leden, i den borgarlege straffesøksmålslovi gjeld på tilsvarende måte.

§ 8. Sak som er innehavd for lagmannsretten etter § 1, skal retten fyrebu og ha fyre etter reglane for krigsrettssaker so langt desse høver og ikkje anna fylgjer av denne lovi.

Når det er ny fyrehaving for lagmannsretten etter § 2 gjeld fyresegnene i den militære straffesøksmålslovi um ny fyrehaving for Høgsteretten på tilsvarende måte, soframt inkje anna fylgjer av denne lovi. Fyresegnene i § 212, andre leden, i nemnde lov gjeld ikkje.

Den tenestemannen fører saki for påtalemakti som skulde gjort det etter reglane for krigsrettssaker.

§ 9. Til fellande avgjerd i skuldspursmålet trengst det minst 5 røyster. Det same trengst til vedtak um livsstraff. Andre vedtak gjer retten med vanlegt fleirtal.

§ 10. Lagmannsrettsdom i saker etter denne lovi og saman med domen fyrehavingi som ligg til grunn, kann påtalemakti og den dømde anka inn for Høgsteretten. Reglane i kapitel 24 i den militære straffesøksmålslovi gjeld på tilsvarende måte.

§ 11. Denne lovi tek til å gjelda straks og fell burt når lovi frå 27 desember 1945 held upp å gjelda.

Er slik sak som nemnd i § 1 innhavd for krigsrett når denne lovi tek til å gjelda men krigsretten ikkje har byrja på hovudfyre-

havingi, kann påtalemakti taka saki tilbake og istaden ha henne inn 21 juni. for vedkomande lagmannsrett. Nr. 11.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 21 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Halvard M. Lange

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

21 juni.

I medhold av lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med visse landbruksvarer m. v. blir det gjort følgende endringer i Regler for innførsel, tilvirking og merking av ost og mysost:

I.

«Forordning» av 8 januar 1941 om endringer i kongelig resolusjon av 23 april 1925 med senere endringer om Regler for innførsel, tilvirking og merking av ost og mysost oppheves.

II.

I ovennevnte regler § 4, femte ledd, tilføyes:

«Gouda- og nøkkelost skal dessuten på ostens kantside i hele dens omkrets påstemples ostens gruppebetegnelse med ord, f. eks. helfet-helfet, i samme farge som bokstav- og tallmerke. Bokstavenes høyde skal være 2 cm.»

§ 4 siste ledd, skal lyde:

«Foruten det her nevnte kvalitetsmerke og nummer kan produsenten på ostens annen side anbringe sitt navn og adresse samt varemerke. Samme adgang har samvirkemessige omsetningsorganisasjoner for meierier og produsenter. Merkingen må ikke kunne gi misvisende forestillinger om ostens art, kvalitet eller opprinnelse. Departementet kan forlange at ostens vanlige betegnelse på nærmere angitt måte anføres i forbindelse med varemerke.»

III.

Disse bestemmelser trer i kraft 1 oktober 1946.

Kongelig resolusjon.

21 juni.

I samnhøve med §§ 4 og 5 i mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert det gjeve følgende føresegner om avgift på omsetnaden av sau kjøt:

21 juni. 1. Av alt sauslakt som går gjennom kommunal eller annan offentlig kjøtkontroll til gransking, skal det svarast avgift til å fremja omsetnaden av saukjøl i samhøve med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror.

Avgift skal ikkje betalast av slakt som vert innført frå utlandet eller som vert heilt ut vraka.

Avgifta vert sett kr. 0,50 for kvart slakt eller lut av eit slakt som går gjennom dei nemnde kontrollstadene i tida 1 juli 1946 til og med 30 juni 1947.

Same avgifta skal i den nemnde tidbolken også betalast av alle som leverar saukjøl til nedsalting eller som driv nedsalting av saukjøl. Unnateke er saukjøl som vert salta til eige bruk.

2. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

21 juni. **Kongeleg resolusjon.**

I samhøve med §§ 4 og 5 i mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. provisorisk anordning frå 12 juni 1945, vert det gjeve følgende føresegn om avgift på umsetnaden av storfeslakt.

§ 1. I samsvar med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetaden av jordbruksvaror, jfr. provisorisk anordning frå 12 juni 1945, skal det av alt storfeslakt som går gjennom kommunal eller annan offentlig kjøtkontroll i tida 1 juli 1946 til og med 30 juni 1947 svarast avgift til å fremja umsetnaden av storfeslakt.

Som storfe vert rekna ukse, ku, rempling og gjøkalv.

Det skal ikkje svarast avgift av slakt som vert innført frå utlandet eller som vert heilt ut vraka.

§ 2. Avgifta er kr. 4 for storfe med slaktevekt over 180 kg, kr. 2 for storfe med slaktevekt 180 kg eller mindre og kr. 1 for rempling og gjøkalv.

For halv slakt eller mindre luter av slakt skal det svarast halv avgift.

§ 3. Avgifta vert kravd opp av kjøtkontrollstasjonen og kontrolløren eller styraren for stasjonen er ansvarleg for ho. Avgifta vert betalt inn til Omsetningsrådet som fastset kor ofte rekneskap skal avleggjast og kva for opplysingar som skal gjevast.

§ 4. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

21 juni. **Kongeleg resolusjon.**

I samhøve med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert det gjeve følgende føresegn om utjamningsavgift på konsummjøik for tida 1 juli 1946 til og med 30 juni 1947:

Østlandets Melkesentral, Telemark Mjølkesentral, Aust-Agder 21 juni. Melkesentral, Vest-Agder Melkesentral, Vestlandske Mjølkesentral, Møre Mjølkesentral, Trøndelag Melkesentral og Nord-Norges Melkesentral vert gjeve rett til å krevja opp utjamningsavgift på konsummjølk hjå ikkje-medlemer av sentralane i tida 1 juli 1946 til og med 30 juni 1947 i samsvar med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror.

Det vert teke atterhald om rett til kva tid som helst å taka attende løyvet til å krevja opp avgift.

Kongelig resolusjon.

21 juni.

I medhold av lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 39 a og d, jfr. siste ledd, fastsettes:

I. I Berbyelva og den innerste helt norske del av Iddefjorden i Idd og Marker fiskeridistrikt, Østfold fylke, skal årsfredningen for fiske av laks og sjøaure høsten 1946 og 1947 begynne fra og med 26 august.

II. I Berbyelva skal minste maskevidde for bundne redskaper til fiske av laks og sjøaure i årene 1946 og 1947 være 3,2 cm.

III. Brudd på disse regler er straffbart.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Utgeber: Statsråd-sekretær Leif Østern.